

derne, og det betyder tab af livskvalitet for den enkelte arbejdstager og vedkommendes familie. I sidste ende medfører et dårligt arbejdsmiljø også tab af arbejdsår og tab af livsår. Derfor er der al mulig grund til at gøre noget og forbedre arbejdsmiljøet, først og fremmest der, hvor det er hårdest tiltrængt.

Her i foråret har vi fået en rapport om, hvilke brancher der er hårdest ramt af bl.a. kræftsygdomme. Her viste det sig bl.a., at tjenere og bartendere er de allermest udsatte, delvis på grund af den megen tobaksrøg, de skal stå model til i deres arbejde, delvis på grund af de lange natlige og skiftende arbejdstider, de har.

Bus- og taxachauffører er en anden gruppe, der er hårdt trængt og arbejder i et usundt og dårligt miljø. Dødeligheden blandt chaufførerne er 78 pct. højere end den gennemsnitlige dødelighed på arbejdsmarkedet.

Kl. 17.35

Arbejdsmiljørådet har nedsat et prioriteringsudvalg, som har peget på 18 væsentlige arbejdsmiljøproblemer, som de mener der bør fokuseres på og gøres noget ved. Udvalget har dog ud af disse 18 piller fire arbejdsmiljøproblemer ud, fordi de mener, at disse fire skal have en særlig opmærksomhed fra parternes og myndighedernes side. Det drejer sig om alvorlige ulykker inklusive dødsulykker, tunge løft, EGA og psykisk arbejdsmiljø.

Rådet peger på, at prioriteringsarbejdet bør fremmes mest muligt, og at der må ske en kobling til resultatet af arbejdet i strukturudvalget. Strukturudvalget er efterfølgende kommet med sine meldinger.

På grundlag af alle disse mange rapporter, anbefalinger, indstillinger og prioriteringer mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det er helt fair og fornuftigt at opfordre regeringen til at fortælle, hvilke initiativer regeringen vil tage på baggrund af alle disse rapporter og anbefalinger og på baggrund af den enorme omkostning, som et dårligt arbejdsmiljø er for både samfundet, virksomhederne og den enkelte borger. Derfor kan vi også støtte det forslag, som vi har været med til at fremsætte. Men der er ikke noget i regeringens forslag til vedtagelse, som vi er uenige i.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For et par af ordførernes vedkommende virkede det, som om de ikke rigtig hørte, hvad jeg sagde i min tale, fordi det åbenbart prellede af på dem, og derfor vil jeg godt lige give et kort resumé af,

hvad jeg sagde i min indledning til forespørgslen her i dag.

I forespørgslen ønskes der redegjort for, hvordan regeringen vil effektivisere og forbedre arbejdsmiljøsystemet, så der inden 2005 sker en reduktion af anmeldte alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde samt skader som følge af tunge løft.

De fire områder, der ønskes redegjort for, er de fire områder, som et enigt Arbejdsmiljøråd sidste sommer anbefalede skulle prioriteres særlig højt i det fremtidige arbejdsmiljøarbejde.

I min besvarelse af forespørgslen indledte jeg med en redegørelse for baggrunden for, at regeringen bad Arbejdsmiljørådet om at se på prioriteringen og få en status på arbejdsmiljøtilstanden. Min konklusion var, at selv om der på nogle områder er sket forbedringer, er der stadig behov for at gøre en ekstra indsats for at få nedbragt arbejdsmiljøbelastningerne.

Herefter redegjorde jeg for en række tiltag, som allerede er sat i værk i Arbejdstilsynet, som kan bidrage til indfrielsen af de mål, der er opstillet på de fire områder. Jeg understregede samtidig, at det forudsættes, at alle arbejdsmiljøaktører såvel parter som myndigheder påtager sig et ansvar og igangsætter konkrete arbejdsmiljøinitiativer, som kan bidrage til at indfri målene.

Endelig redegjorde jeg for, at der ud over allerede igangsatte initiativer i Arbejdstilsynet er behov for at se på hele strukturen i arbejdsmiljøsystemet, og det oplystes, at det såkaldte strukturudvalg med deltagelse af arbejdsmarkedets parter har afgivet en indstilling til ministeren, og at jeg nu forbereder et samlet udspil.

Nu har jeg rekapituleret min tale, som er en konkret besvarelse af den forespørgsel, der er stillet til mig i dag.

Det, jeg lægger vægt på, er, at der er en sammenhæng i arbejdsmiljøindsatsen, at der er en forskning, at der føres et tilsyn, at parterne er engagerede i løsningen, og at der er et medspil på de enkelte virksomheder både fra ledelsens og medarbejdernes side. Vi kommer nemlig ikke uden om, at det skal være båret af en egenindsats på den enkelte virksomhed, og når man kommer ud og ser, hvilke virksomheder der har et godt arbejdsmiljø, er det jo der, hvor ledelse og medarbejdere har prioriteret det allerøverst og arbejder konstant og konsekvent med det.

Jeg vil også godt sige, at det for mig er afgørende, at vi laver en prioritering, og at jeg derfor